

OSIP JURČIČ: MED DVEMA STOLOMA. IZVIREN ROMAN

"Kaj so ti oče rekli?" vpraša na naposled tiho. "Ni. Dogovorila sva se," odgovori Nikolaj, kakor da bi bil popoln mirnokrvni, ali pa nekako s tacim hladnim ponosom kakor kdo, ki je baš v tem hipu malim trudom velikansko delo...

XI. Drugo jutro je dobil Nikolaj svojega očeta nalog, zapreči in v mesto voziti se, da plača večje vsote denarja, katere mora hotel hlapec zaupati, ali s njim poslati, da ga navadi v okolje. Objednem mu je bilo naravnost, mnogo manjših računov, ki jih je mogel stropav družan domov priti. Zato ni bil pri Pridanu.

Med potom v mesto, ko je spejal, se mu je, da ni prav dovoljen. Vse je prenaplo pri njem. Tako hitro ženi se! Mudi se, da se ne vidi. In kaj njegov oče čudi? — k temu poreče. Nazadnje se bode še zamej po svoje ali se celo jezil, kar je vrag vzemi strijca Pridana. In enkrat videl in zvedel, po čemu se ve da, ni bilo mogoče...

"Tako?" zavzame se gospodič na čudom in vpraša: "Ali ni malo prehitro?" "Zakaj?" vpraša osupneno. A ona vzrokov povedati dolžna ostane. Tudi baš v tem hipu zakašlja v izbi njena tovarišica, boleha gospa pristavova; zato se spne ob zidu in jo skozi odprto okno vpraša, če kaj želi. "Posedi, skoraj pridem nazaj," reče — potem skoči v hišo in je precej dolgo ni nazaj. Tončka je mirno sedela na klopici, zrla v trnjeno mejo, kjer so vrabci vpiili, a ni slušala vrabcev, njene misli so bile daleč proč. S svojo poluspletano nogavico v belih prstih pride gospica zopet nazaj, sede k Tončki in začne čisto navadne reči izpraševati, skakaje sem ter tja, od nič do nič. Naposled vpraša:

"Ali še misliš o našem izletu enkrat kako dopoldne ali nedeljo, kadar moj svak pride domov?" "Da."

"To se ve, da pojde tvoj ženin z nami." In takoj je začela zopet o neki novi obleki razpravljati. Tončka si sama ni upala več besede obrniti na ono, kar ji je prej zapupala tako iz srca in duše. In vendar bi bila tako rada in rada govorila, veliko govorila o tem s prijateljico. Zakaj se ji je tako malo važno zdi?

Prvič v svojem življenju je čutila, čeprav si o tem čutu z mislijo ali besedami ne bi bila mogla razjasniti dati, kako je nemilo polnemu srcu, če je tudi srce polno, če nema prijateljske odprte duše poleg sebe, kateri se brez skrbi sme odkriti.

Nagelma vstane in reče: "Jaz moram iti." "Ze?" vpraša Luiza hladno. "Kasno je." "Lahko noč." Nočaj je bil prvi večer, da ji...

ni gospica Luiza rekla: jutri zopet pridi. Imela je namreč svoje misli in včasih človek najrajši premišlja na samem.

XII.

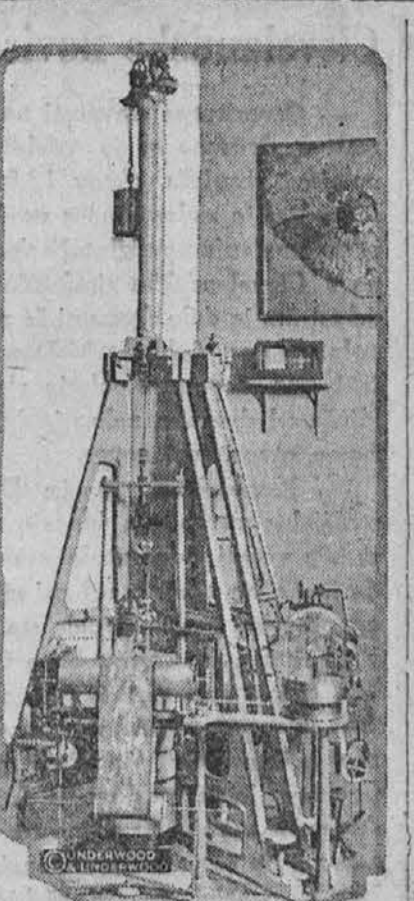
V velikem uljaku pri Kolođeju je bilo samo letos dvesto novih rojev. Torej je ob lepem vremenu, kakršno je bilo v nedeljo popolnoma, pred panji tako gosto šumelo bučel v zraku, kakor črn oblak. V sredi tega oblaka izletajočih in s paške priletajočih bučel je stal stari Luka Kolodej, z jedno roko držal pipo v ustih, drugo pa v žepu imel in široko razkoračen gledal v jednomer v panje pridne živalice.

"Opikale te bodo," reče Pridan, ki okoli uljaka pride, a bolj pri strani postoji. "Kajpak!" odgovori Luka, a se ne gane.

Po tem moževskem pozdravu in odzdravu oba sosedata vsak na svojem mestu obstojata mirno; vendar je Luka Kolodej močno sam pri sebi ugibal, kakov bes je prinesel Pridana ob tej uri k njemu. — Pridan je pak premišljal, kako bi začel o tem govoriti, kar je bil namenjen; sicer ni bil nikdar za besedo v zadregi, čital je celo časopise, ali današnja stvar je bila bolj sitne vrste.

"Tobak sem doma pozabil," reče Pridan in dvakrat loputne po stegnih, da je drobnit denar v žepih bahato zaženkljal. "Na!" Reki vrže Kolodej svojo hrhasto mošnjo tobaka iz oblaka bučel ven proti sosedu. A ker je bil pri tem z roko zamahnil, zažene se mu jedna bučelica v lase in ruje ježno, da bi do kože prišla. Skočen stari Luka uide iz roja ven, ali sovražnica ga podi in ne odneha, predno mu žela ne pusti v čelu.

"Te je? te je? Kaj sem ti pravil," vpije Pridan, pristojni in z večjo roko potegne sosedu želo iz roke.

To je eden najboljših instrumentov za opazovanje potresnih sunkov, kar jih je na svetu. Las-tuje ga Georgetown univerza.

Luka Kolodej je glavo povetil in venomer gledal v eno travico, a molčal. Sosed mu je govoril nadalje, a on je premišljal in molčal. Videlo se mu je, da mu cela star ni pogodu, vendar povedal tega ni, ker sosedu nasproti je bil previden, kajti duševno je bil Pridan nad njim, to je vselej čutil in zato se je mej vsemi samo tega sosedu nekako bal.

Dva žandarja prideta mimo, pozdravita župana Pridana in obstaneta. Luka Kolodej je kot bogatin imel od nekdanj neko posebno spoštovanje pred temi čuvaji javne sigurnosti, zato jim je vselej z vinom in slanino pogostil. Tudi danes ni umanjkal, dasi ni tako prijaznega obraza delal, kakor drugekrat.

XIII.

Nikolaj je, ko je v solah bil, pridno učil se tega, kar je imel učiti se dolžnost, a tudi sam je mnogo čital, torej je bil iz samo uka izobražen bolj, nego bi bil kdo pričakoval od njega, ki je vedno v svobodi in obilici živel in ni rodiljev imel, kateri bi ga bili zmogli v tem nadzorovati in priganjati.

Ko je torej od dne do dne bolj zapazil, da njegova nevesta, Tončka, tega in onega še ne zna skleniti jo je sam "izobraziti", in mislil, da se bode od njega naenkrat vsega naučila.

Mogoče je, da ga je nagibalo to, da, ko je gospica Luiza mnogokrat bila pri njej, videl je Nikolaj razloček med njima; primerjal je duševne zmožnosti jedne in druge in je do želje prišel, da bi to in ono njegova Tončka tako razumela ali pa morda še boljše, kakor ova mestna gospodična.

Kot dober domoljub, to se ve, da je najprej bral ž njo slovenske pesnike in boljše novele. (Dalje prih.)

Naročajte dnevnik ENAKOPRAVNOST

VAŠE BODOČE ZDRAVJE MOGOČE CELO VAŠE ŽIVLJENJE ODVISI OD ORAKA, KATEREGA NAPRAVITE SEDAJ. Ce ste bolni, ne gledajte kaj vam je, ali kako ste že obupani, ne nehajte upati. Pridite k meni. Če je vaša bolezen neozdravljiva, vam bom takoj povedal, ako pa je ozdravljiva, vas bom ozdravil v najkrajšem času mogoče, kot sem storil za tisoče bolnikov. Moje osebno opazovanje metod, katerih se poslužujejo po klinikah Dunaja, Berlina, Pariza, Rima in Londona in moje 22letne skušnje v zdravljenju novih in zastarelih boleznih moških in žensk mi daje prednost v teh zdravljenjih. Ako trpite na zadržanju krvi, kožnih ranah, revmatizmu, srcu, pljučih, želodcu, jetrih, zlati žili, na počenju, nosu ali grlu, pojdite k Dr. Bailey in ozdravite. Jaz rabim ono slavno krvno zdravilo 606 in 916. Tudi najkasnejše X-Ray zdravljenje. Vsemu zdravljenju in preiskovanju daje Dr. Bailey svoje osebno in zaupno pozornost. Pojdite k njemu takoj ker vam prihrani lahko mnogo letno trpljenje in vam spremeni tok celega vašega življenja. Njegovo delo je najboljšo, njegove cene so najnižje. Mi govorimo Slovensko. Dr. BAILEY "Specijalist" Uradne ure od 9:30 do 8 zvečer. 5511 EUCLID AVE., CLEVELAND, O. Soba 222. Drugo nadstropje X-RAY PREISKAVA \$1.00.

Clevelandske novice.

— Miss Jennie Cohn, stara 26 let, iz 2683 E. 51 St. je bila prepeljana nezavestna v Charity bolnišnico potem, ko je vdihavala plin, hoteč se usmrtiti. Njena mati jo je našla še pravočasno, ter pozvala policijo, ki jo je odpeljala v bolnišnico. Ko se je zavedla je povedala, da je naveličana življenja in da je hotela umreti.

— Odsedaj naprej bodo vsi mestni električni delavci pod kontrolo mestnega električarja O. C. Brunnerja. Župan Kohler je napravil to spremembo, da se prilagajajo stroški. Dosedaj je imel vsak oddelek svoje električarje, odslej bodo pa vsi skupaj. Kohler se je tudi izrazil, da opravlja danes mnogo električarjev dela, ki bi jih opravljali lahko navadni delavci. "Mesto plača možkega po \$8.80 na dan, da devlje električne obločnice v svetilke po mestni hiši," je rekel Kohler. Pravi, da bi se dalo tako delo opravljati za manjše stroške.

— Dobrim srem. V našo sredo, v največjo slovensko metropolo je prišel iz Chicage, lahko rečem, največji siromak, ki potrebuje sočustvovanje in pomoč nas vseh, Jos. Gogala. On je naš rojak, doma iz Gorenjskega, vasi Studenčice. Pred devetimi leti je prišel v Ameriko in sicer v državo Minesoto, kjer je pričel delati v rudniku. V teku treh let je bil srečen. Delal je in si prihranil že nekaj denarja. Nesreča pa je hotela, da ga je pobilo v rudniku po glavi vsled česar mu je oslabilo eno oko. Kompanija ga je hitro izplačala z malo svoto in ga tako odpravila, še predno se mu je oklo ozdravilo. Zatem je zgu-bil najprvo vid prvega in nato še vid drugega očesa. Postal je največji siromak, brez vsakih sredstev, razun onih bornih \$500 od-

— Delavca N. Y. C. v Collinwoodu je danes zjutraj zopet prišla z delnim obratom. Uposlilo se je 500 mož. Delavnica je bila zaprta zadnjih šest tednov. Kot se je že naprej naznanilo, se bo sedaj uvedlo delo od kosa. Unijski uradniki so naročili delavcem, da se vrnejo na delo, in da sprejmejo delo od kosa, toda le pod protestom, ker jih k temu silijo življenske razmere, potem pa bo organizacija vložila formalen protest pri železniškem odboru v Chicagi. Uradniki unije izjavljajo, da se ne bo pod nobenim pogojem dovolilo, da bi se delo o kosa uvedlo za stalno. Kot znano, pravila vladnega odbora prepovedujejo delo od kosa v železniških delavnicah. Jutri zvečer se bo vršilo v Slovenskem Domu v Collinwoodu zborovanje, na katerem bodo govorili unijski uradniki in tajnik železniškega departamenta pri Ameriški delavski federaciji, Mr. Vance.

ZAKAJ?

- ZATO: Ker hočete dnevnik, ki se bori za vaše interese in ker je istega nemogoče izdajati brez oglasov —
ZATO: ker pomeni vsak oglas v vašem listu več dohodkov za vaš list —
ZATO: ker ako kupujete od trgovcev, ki oglašajo v Enakopravnosti, ni potreba od vas nikake žrtve a istočasno pomagata vašemu listu finančno —
ZATO: ker ako omenite trgovcu, da kupujete pri njem zato, ker oglašja v Enakopravnosti, bo dal čim več oglasov —
ZATO: Vpoštevajte najprvo one trgovce ki oglašajo v dnevniku

"ENAKOPRAVNOST"

In naročajte se nanj. Vedno najnovejše vesti, povesti itd.

Ameriško-Jugoslovanska Tiskovna Družba

Princeton 551 6418 ST. CLAIR AVE.

